

Sijā auzas, tautu meita

Tautasdziesma

Si-jā au-zas, tau-tu mei-ta, dod ma-na-mi ku-me-ļam.

Ne si-jā-šu, ne ar' do-šu, ne-tīk ma-ne prā-ti-ņam.

1 Sijā auzas, tautu meita,
dod manami kumeļam.

Ne sijāšu, ne ar' došu,
netīk mane prātiņam.

2 Tam si jāšu, tam ar' došu,
kas tīk mane prātiņam.
Kas tecēja manis dēļi
lielu ceļa gabaliņ'.

3 Tautiets lūdza, brālīts lūdza,
abi lūdza kamanās.
Abiem bija sirmi zirgi
izrakstītas kamanīņ's.

4 Stundu stāvu domādama,
kam lai sēžu kamanās:
Vai lai sēžu pie tautieša,
vai pie sava bāleliņ'?

5 Labāk iešu pie tautieša
ne pie sava bāleliņ':
Tautiets veda visu mūžu,
brālīts mazu gabaliņ'.

Sijā auzas, tautu meita

Tautasdziesma

1

Sijā auzas,
tautu meita,
dod manami kumeļam.
Ne sijāšu,
ne ar' došu,
netīk
mane prātiņam.

2

Tam si jāšu,
tam ar' došu,
kas tīk mane prātiņam.
Kas tecēja manis dēļi
lielu ceļa gabaliņ'.

3

Tautiets lūdza,
brālīts lūdza,
abi lūdza kamanās.

Abiem bija sirmi zirgi
izrakstītas kamaniņ's.

4

Stundu stāvu domādama,
kam lai sēžu kamanās:
Vai lai sēžu pie tautieša,
vai pie sava bāleliņ'?

5

Labāk iešu pie tautieša
ne pie sava bāleliņ':
Tautiets veda visu mūžu,
brālīts mazu gabaliņ'.

Volkslied

Sieben Hafer,
Mädchen meines Volkes,
gib (ihn) meinem guten Ross.
Ich will nicht sieben,
will auch nicht gehen,
noch auch,
wenn man mich wiederholt fragt.

Dem will ich sieben,
dem will ich auch geben,
wer mich auch trage.
Welcher eilte um meinetwillen
eines langen Weges Strecke.

Der Freier bittet,
der Bruder bittet,
beide bitten (mich)
[in den Schlitten.
Beide haben apfelgraue Rosse

Stunde stehe ich denkend,
bei wem soll ich im Schlitten sitzen:
ob bei dem Freier,
ob bei meinem Brüderlein.

Besser gehe ich zum Freier
nicht zu meinem Brüderlein:
Der Freier führt das ganze Leben,
Der Bruder nur eines kleinen
[Weges Strecke.

vorläufige Übersetzung SG